

Waarom wordt er in deze vertaling in Psalm 22:20, weliswaar tussen haken, een verwijzing gedaan naar een hinde?

Er lijkt een relatie te zijn tussen Psalm 22:20 en het opschrift. In dat opschrift komt er een uitdrukking voor: **ajélet ha.SJá."char**.

- Het vrouwelijke woord **ajélet** komt van **ajaaláah** en betekent 'hinde'.
- Het woord **ha.SJá."char** betekent 'de vroegste dageraad'; het is verwant aan 'zwart' en doelt op de diepste duisternis, kort voor het eerste licht doorbreekt.
- De combinatie **ajélet ha.SJá."char** lijkt betekenisvol te zijn voor deze psalm; het betekent dan letterlijk 'hinde van de dageraad', maar daarmee ook (o.a. volgens *The Complete Hebrew-English Dictionary* van R. Alcalay) 'morning star, aurora, dawn'. De morgenster is de aankondiging dat het zwart van de nacht weldra plaats maakt voor het daglicht.

Tot aan vers 20 is er een beschrijving van het diepste, zwartste lijden dat de psalmist moet meemaken, met daar doorheen de smeekbede aan Jehovah om uitkomst, redding en verlossing; Jehovah wordt tussendoor geloofd als baken van vertrouwen in het leven van de psalmist. De tegenstanders daarentegen worden afgebeeld als sterke, verscheurende dieren, stieren, leeuwen en honden. Vers 20 is tot slot daarvan een herhaling van de smeekbede tot Jehovah om niet veraf te blijven, maar de psalmist tegemoet te snellen.

Jehovah zelf wordt nu aangesproken met **ejaaloetié**, doorgaans vertaald als 'mijn sterkte'. De Psalmist ziet in Jehovah zijn sterkte; om dat uit te drukken zijn er heel wat gebruikelijke woorden. Toch kiest hij dit woord, dit éne. Een woord dat in de hele Hebreeuwse Bijbel maar één keer in deze vorm voorkomt: het (vrouwelijke) basiswoord **ejaaloet**. Dit moet een ander soort sterkte/kracht zijn dan de vele andere woorden in die richting. Het woord kan worden geassocieerd met andere woorden van dezelfde stam, zoals 'ram, grote boom, pilaar', maar ... het lijkt ook sterk verwant aan het woord voor 'hinde', het dier dat juist in het opschrift werd genoemd. Zou het in dat laatste geval gaan om het soort gracieuze kracht kunnen zijn, dat bij de hinde past - in contrast met de brute kracht van stieren, leeuwen en honden? Het is wel opvallend dat eerst de doodsvijanden als die grove dieren in beeld komen totdat bij het afsluitende vers Jehovah nogmaals wordt aangeropen ter bevrijding; het teken van de dageraad, de verfijnde, elegante kracht als van de hinde, het beeld van Jehovah, die gezwind de echte verlossing zal bengen, zoals vooruitziend wordt beschreven in de reat van de psalm. Dat beeld past helemaal bij de smeekbede 'snel mij toch te hulp! Vandaar dus de vertaling '... snel mij te hulp, U, mijn gezwinde kracht [als de hinde]'. De toevoeging tussen haken legt de verbinding met het opschrift.